वर्य wählbar (*f.* **आ** *zur Frau*); trefflich, vorzüglich; best unter (*Gen. o.* —°).

वर्वर् kraus (*vgl.* **बर्बर्**).

वर्ष्, **वर्षति** (°**ते**), **वृषते** regnen, (*pers. u. impers.*) beregnen, überschütten mit (*Instr.*); *p.p.* **वृष्ट**. *Caus.* **वर्षयति** regnen lassen, beregnen mit (*Instr.*). **अभि** (*auch Caus.*) beregnen, überschütten, segnen mit (*Instr.*); *p.p.* **अभिवृष्ट** beregnet, überschüttet mit (*Instr.*). **प्र** (anfangen zu) regnen, ausschütten, beschütten. **अभिप्र** beregnen, regnen.

वर्ष regnend (—°); *n. m.* Regen (*auch übertr.*), *Pl.* Regenzeit (*beides auch f.* **आ**); Jahr; Weltteil (*7—9 angen.*).

वर्षण, *f.* **ई** regnend (*meist* —°); *n.* das Regnen, Ausschütten, Erguss.

वर्षधर *m.* Eunuch (*eig.* Regen- *d. i.* Samenverhalter).

वर्षन्त् regnend; *m.* Regen.

वर्षपात *m. Pl.* Regenguss.

वर्षपूग *m. n. Sgl. u. Pl.* Regenmenge, Reihe von Jahren.

वर्षवर *m.* = **वर्षधर**.

वर्षवृद्ध im Regen gewachsen.

वर्षशतवृत्त vor hundert Jahren geschehen.

वर्षशतिन् hundertjährig.

वर्षसहस्रवृत्त vor tausend Jahren geschehen.

वर्षाकाल *m.* Regenzeit.

वर्षाराच्र *m.*, **रात्रि** *f. dass.* (*eig.* R.nacht).

वर्षार्ध Halbjahr.

वर्षाशरद् *f. Du.* Regenzeit und Herbst.

वर्षासमय *m.* Regenzeit.

वर्षाह्व *m.* Frosch (*eig.* Rufer im Regen).

वर्षिक (—°) -jährig.

वर्षितर् *m.* Regner.

वर्षिता *f. Abstr. zum folg.*

वर्षिन् (—°) regnend, spendend; -jährig.

वर्षिमन् *m.* Weite, Breite.

वर्षिष्ठ (*Superl.*) oberst, höchst, gröfst.

वर्षीय (—°) -jährig.

वर्षीयस् (*Compar.*) höher, gröfser als (*Abl.*); sehr grofs *o.* alt.

वर्षुक regnerisch, regnend; ausschüttend (*Acc.*).

वर्षोपल *m* Hagel (*eig.* Regenstein).

वर्षौघ *m.* Regenstrom, Platzregen.

वर्ष्टर् *m.* Regner.

1. **वर्ष्मन्** *m.* Höhe, Oberstes, Scheitel.

2. **वर्ष्मन्** *n.* Höhe, Spitze, Gröfse, Umfang; Körper, Leib.

वर्ष्ट्र *u.* **वर्ष्य** regnerisch, Regen-; *f.* **वर्ष्या** *Pl.* Regenwasser.

वर्ह् *s.* 1. u. 2. **बर्ह्**; *zu 2 füge hinzu*: **वि** sich in einander drücken.

वल्, **वलति**, °**ते** sich wenden; sich äufsern, zeigen. *p.p.* **वलित** gewandt, gebogen; begleitet von, verbunden mit (—°). **वि** sich abwenden. **सम्**, *p.p.* **संवलित** zusammengetroffen; gemischt *o.* verbunden mit (*Instr. o.* —°).

वल *m.* Höhle; *N. eines Dämons* (*vgl.* **बल**).

वलक *n.* Prozession.

वलन *n.* Wendung; das Wogen, Wallen, Hervortreten, Sichzeigen.

वलन्तिका *f.* Art Tanz.

वलभिद् *s.* **बलभिद्**.

वलभी (°**भि**) *f.* Söller, Zinne.

वलय *m. n.* Armband, Kreis, Rund, Einfassung; *adj.* —° umgrenzt von.

वलयित umwunden, umgrenzt von (*Instr. o.* —°).

वलयिन् ein Armband habend; —° = *vor.*

वलवृत्रघ्न u. s. w. *s.* **बलवृत्रघ्न**.

वलाहक *s.* **बलाहक**.

वलि *u.* **वली** *f.* Falte, Runzel.

वलिन, **वलिभ** *u.* **वलिमन्त्** faltig, runzelig.

वलीमन्त् gekräuselt.

वलीमुख *u.* °**वदन** *m.* Affe (Runzelmund).

वल्क *m. n.* Bast, Splint.

वल्कल *m. n. dass.*; Bastgewand.

वल्कलवन्त् ein Bastgewand tragend.

वल्कलाजिनवासस् in Bastgewänder und Felle gekleidet.

वल्कलाम्बरधारण *n.* das Tragen von Bastgewändern.

वल्कलिन् Bast habend *o.* ein Bastgewand tragend.

वल्कवासस् *n.* Bastgewand.

वल्ग्, **वल्गति**, °**ते** hüpfen, springen; *p.p.* **वल्गित** hüpfend, springend, flatternd (*n. impers.*). **आ**, **प्र** *u.* **वि** *dass.*